

Nieuwsbrief ERF Updates - Nummer 07, 2015

Nummer 7, 2015

Redactie: mr. F.M.H. Hoens.

INHOUDSOPGAVE

Hoge Raad

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2015:2508](#) 11-09-2015

Hof

[Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden, ECLI:NL:GHARL:2015:6636](#) 08-09-2015

[Gerechtshof Amsterdam, ECLI:NL:GHAMS:2014:800](#) 11-03-2014

Rechtbank

[Rechtbank Zeeland-West-Brabant, ECLI:NL:RBZWB:2015:5849](#) 27-08-2015

[Rechtbank Midden-Nederland, ECLI:NL:RBMNE:2015:6409](#) 27-08-2015

[Rechtbank Noord-Nederland, ECLI:NL:RBNNE:2015:4128](#) 26-08-2015

[Rechtbank Rotterdam, ECLI:NL:RBROT:2015:6303](#) 26-08-2015

[Rechtbank Midden-Nederland, ECLI:NL:RBMNE:2015:5764](#) 05-08-2015

[Rechtbank Overijssel, ECLI:NL:RBOVE:2015:4121](#) 05-08-2015

[Rechtbank Midden-Nederland, ECLI:NL:RBMNE:2015:5534](#) 04-08-2015

[Rechtbank Midden-Nederland, ECLI:NL:RBMNE:2015:5532](#) 04-08-2015

Centrale Raad van Beroep

[Centrale Raad van Beroep, ECLI:NL:CRVB:2015:2966](#) 01-09-2015

[Centrale Raad van Beroep, ECLI:NL:CRVB:2015:2957](#) 26-08-2015

RECHTSPRAAK

Rekening en verantwoording bij slepende afwikkeling nalatenschap. Buitenlands vermogen. Hof treedt volgens Hoge Raad buiten rechtsstrijd.

Vader heeft belangen in buitenlandse rechtspersonen en trusts. Na zijn overlijden in 1982 machtigen de kinderen een van hen (X) om de nalatenschap af te wikkelen. In 1999 wordt deze boedelvormacht ingetrokken. De rechtbank veroordeelt X vervolgens tot afgifte van stukken en rekening en verantwoording aan de intussen benoemde executeur en tot betaling van bijna 350.000 euro aan de nalatenschap.

Hof Den Haag (18 februari 2014, ECLI:NL:GHDHA:2014:2848) vindt dat X – gelet op de complexe financiële situatie die vader heeft achtergelaten en het tijdsverloop sinds zijn overlijden – afdoende rekening en verantwoording heeft afgelegd.

Het hof vernietigt niet alleen X's veroordeling tot het afleggen van rekening en verantwoording, maar ook zijn veroordeling tot afgifte van stukken en het oordeel van de rechtbank dat het buitenlandse vermogen tot de nalatenschap behoort. Volgens de Hoge Raad is het hof op deze laatste twee onderdelen buiten de grenzen van de rechtsstrijd in hoger beroep getreden. X heeft in hoger beroep geen (voldoende kenbare) grieven tegen deze (zelfstandige) oordelen gericht, zodat de executeur er niet op bedacht hoefde te zijn dat deze onderdelen in hoger beroep opnieuw ter discussie stonden.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 11-09-2015

ECLI: ECLI:NL:HR:2015:2508

Zaaknummer: 14/02819

Rechters: A.M.J. van Buchem-Spapens, A.H.T. Heisterkamp en G. Snijders

RECHTSPRAAK

Verdeling. Geschil over waardevermindering en voorschot.

Vader overlijdt. De woning die hij met zijn dochter en kleinkind bewoonde, legateerde hij aan de dochter. Na verwerping van dit legaat, veroordeelt de rechtbank de dochter op vordering van haar broers tot ontruiming van de woning. De broers eisen schadevergoeding van de dochter wegens waardevermindering van de woning. Het hof wijst dit af. De broers hebben onvoldoende onderbouwd dat de tegenvallende verkoopopbrengst aan de dochter is toe te rekenen.

De broers zijn door de rechtbank veroordeeld om vaders bedrijfspand over te nemen uit de nalatenschap. Dochter vordert uitkering van haar aandeel in de overwaarde daarvan. Het hof wijst haar vordering af. Na verkoop van het bedrijfspand blijkt de overwaarde flink lager dan waar de dochter van uitgaat. Bovendien is er geen aanleiding om deze overwaarde nu al af te rekenen, vooruitlopend op de algehele verdeling van de nalatenschap. Dochter heeft geen bijzonder belang bij ontvangst van een voorschot.

Instantie: Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden

Datum uitspraak: 08-09-2015

ECLI: ECLI:NL:GHARL:2015:6636

Zaaknummer: 200.122.740/01

Rechters: H.E. de Boer, L.M. Croes en A.E. ter B Heide

Wetsartikelen: 3:182 BW

RECHTSPRAAK

Toestemming voor onderzoek aan graf ten onrechte geweigerd.

Na vaders overlijden vorderen zijn dochters in kort geding veroordeling van de beheerder van de begraafplaats om toe te staan het graf van vader te onderzoeken op de aanwezigheid van een envelop. Een door vader onderfde zoon zou deze tijdens de begrafenis in het graf hebben gegooit.

De beheerder wil zich niet mengen in een familieruzie en weigert toestemming.

Volgens de voorzieningenrechter heeft de beheerder in dit geval geen gerechtvaardigde grond om de toestemming aan de dochters, in het bijzonder aan de dochter die de grafrechten heeft, te weigeren. Het grafreglement voorziet slechts in een weigeringsgrond voor werkzaamheden aan het graf, als door die werkzaamheden de orde en/of grafrust zou worden verstoord. Of de zoon instemt met de werkzaamheden doet niet ter zake, nu de dochter uitsluitend rechthebbende is op het graf.

Een vergunning van de burgemeester als bedoeld in artikel 29 Wet op de lijkbezorging is niet nodig, omdat geen sprake is van opgraving van een lichaam.

Instantie: Rechtbank Zeeland-West-Brabant

Datum uitspraak: 27-08-2015

ECLI: ECLI:NL:RBZWB:2015:5849

Zaaknummer: C/02/300066 / KG ZA 15-329

Rechters: Van den Heuvel

Wetsartikelen: 29 WLB

RECHTSPRAAK

Opheffing vereffening en vaststelling vereffeningskosten. Griffierecht ten laste van de Staat naar analogie met Faillissementswet.

Vaders nalatenschap moet wettelijk vereffend worden vanwege de beneficiaire aanvaarding door zijn dochters (art. 4:202 lid 1 BW). Zij hebben als vereffenaars slechts een deel van de schulden kunnen voldoen met inachtneming van de rangorde van de schuldeisers. De dochters verzoeken vervolgens om opheffing van de vereffening (art. 4:209 lid 1 BW) en vaststelling van de vereffeningskosten (art. 4:209 lid 2 BW). De kantonrechter wijst dit beide toe. Alleen de kosten van de notaris voor het verzorgen van de beneficiaire aanvaarding rekent de rechter niet tot de vereffeningskosten.

De aan het verzoek verbonden griffierechten brengt de kantonrechter desverzocht ten laste van de Staat, zulks naar analogie met artikelen 16 en 17 Faillissementswet.

Instantie: Rechtbank Midden-Nederland

Datum uitspraak: 27-08-2015

ECLI: ECLI:NL:RBMNE:2015:6409

Zaaknummer: 3661041 MT 14-6500

Rechters: E.T.M. Schoevaars

Wetsartikelen: 4:202 BW, 4:209 BW, 16 Fw en 17 Fw

RECHTSPRAAK

Geschil tussen moeders erfgenamen over bankopnames tijdens moeders leven door behulpzaam kind. Uitkering begrafenispolis behoort niet tot nalatenschap .

Moeder laat bij haar overlijden in 2011 vier kinderen als erfgenamen achter. Een van hen, kind X, hielp moeder met financiële zaken en beschikte over haar bankpas. Na moeders overlijden stellen de drie andere kinderen dat door X's toedoen moeders nalatenschap substantieel lager uitvalt. Zij spreken X aan uit wanprestatie bij zijn financiële beheer. Subsidiair verwijten zij X – onder verwijzing naar Rb. Den Haag 8 juni 2011, ECLI:NL:RBSGR:2011:BU8572 – onrechtmatig handelen, door moeder (sociaal) afhankelijk van X te maken met als doel zichzelf te bevoordelen. Ook wordt gesteld dat X zich ongerechtvaardigd heeft verrijkt ten koste van moeder.

De rechtbank wijst de beschuldigingen van de hand. Het enkele feit dat X beschikte over moeders bankpas betekent nog niet dat tussen moeder en X een overeenkomst bestond op grond waarvan X het financiële beheer voerde. Van zodanige overeenkomst is niet gebleken, zodat van wanprestatie geen sprake kan zijn. Voorts is niet gebleken dat X moeder heeft geïsoleerd van haar sociale omgeving. Uit de enkele stelling dat moeder schizofreen was, volgt ook niet dat X misbruik heeft gemaakt van haar geestesgesteldheid of dat moeder wilsonbekwaam was (art. 3:32 BW). De financiële transacties zijn met medeweten en instemming van moeder gedaan, zodat een redelijke grond voor haar verarming aanwezig was. Voorts is onvoldoende komen vast te staan dat X is verrijkt, de betalingen aan hem betroffen volgens X vergoedingen van onkosten.

Volgens de rechtbank moeten de drie andere kinderen aan X hun aandeel in de uitvaartkosten vergoeden. De uitkering van een begrafenispolis komt hierop niet in mindering, omdat X de premies altijd voldeed. Deze uitkering komt daardoor alleen aan X toe.

Instantie: Rechtbank Rotterdam

Datum uitspraak: 26-08-2015

ECLI: ECLI:NL:RBROT:2015:6303

Zaaknummer: C/10/437464 / HA ZA 13-1141

Rechters: M. Fiege

Wetsartikelen: 3:32 BW, 6:74 BW, 6:162 BW en 6:212 BW

RECHTSPRAAK

Wantrouwen jegens testamentair bewindvoerder leidt tot ontslag wegens gewichtige redenen.

Twee minderjarige kinderen hebben geërfd van hun vader. Hun verkrijging staat onder testamentair bewind van A. De moeder van de kinderen verzoekt namens hen de kantonrechter om ontslag van A als bewindvoerder (art. 4:164 lid 1 sub e BW) wegens gewichtige redenen (art. 4:164 lid 2 BW).

Met gewichtige redenen wordt volgens de kantonrechter bedoeld misbruik van bevoegdheid, verwaarlozing van zijn verplichtingen of de omstandigheid dat de testamentair bewindvoerder niet in staat is tot een behoorlijke uitoefening van zijn taak. Ook een ernstige mate van wantrouwen van de rechthebbende jegens de bewindvoerder kan een gewichtige reden zijn als dit wantrouwen gegrond is. Bij de verwaarlozing van verplichtingen is mede te denken aan het niet voldoen aan de verplichting tot het opstellen van een boedelbeschrijving en de verplichting tot het afleggen van periodieke rekening en verantwoording.

A heeft geen periodieke rekening en verantwoording afgelegd aan de moeder van de minderjarigen. Verder is onbekend of A een boedelbeschrijving heeft opgemaakt. Volgens de kantonrechter is het wantrouwen van de moeder gegrond, gelet op de privéopnames door A ten laste van de bankrekeningen van de kinderen.

De kantonrechter ontslaat A als testamentair bewindvoerder en benoemt een door de moeder voorgestelde vervangende bewindvoerder. A moet de bewindgoederen afdragen aan zijn opvolger (art. 4:165 lid 1 BW) en rekening en verantwoording afleggen aan de moeder en aan de opvolgende bewindvoerder (art. 4:161 lid 1 BW).

Instantie: Rechtbank Midden-Nederland

Datum uitspraak: 04-08-2015

ECLI: ECLI:NL:RBMNE:2015:5532

Zaaknummer: 4133113

Rechters: A.A.T. van Rens

Wetsartikelen: 4:161 BW, 4:164 BW en 4:165 BW

RECHTSPRAAK

Machtiging tot verwerping van positieve nalatenschap opa namens minderjarig kleinkind, afgewezen. Verwerping is niet in het belang van de minderjarige.

Opa overlijdt in 2014. Zijn dochter is als erfgenaam geroepen, maar wil de nalatenschap van haar vader verwerpen. Hierdoor zal haar minderjarige dochter (kleinkind van opa) als erfgenaam opkomen. Dochter verzoekt de kantonrechter alvast machtiging om namens het minderjarige kleinkind opa's nalatenschap te mogen verwerpen (art. 4:193 lid 1 BW). Dochter heeft ongeveer 27 jaar geen contact gehad met haar vader, het kleinkind weet niet eens van het bestaan van opa af.

De kantonrechter weigert de machtiging te verlenen, omdat verwerping in dit geval niet in het belang van het kleinkind is.

De nalatenschap lijkt ruimschoots positief te zijn. De bezwaren van dochter tegen de gevolgen van beneficiaire aanvaarding – onder andere de noodzakelijk ontruiming en verkoop van een woning in Duitsland – kunnen volgens de rechter ondervangen worden door inschakeling van deskundigen.

Instantie: Rechtbank Midden-Nederland

Datum uitspraak: 04-08-2015

ECLI: ECLI:NL:RBMNE:2015:5534

Zaaknummer: 4235452

Rechters: A.A.T. van Rens

Wetsartikelen: 4:193 BW

RECHTSPRAAK

Bestuursrecht. Hoger beroep niet-ontvankelijk door tussentijds overlijden appellant.

Appellant is bij de Raad in hoger beroep gegaan tegen een uitspraak van de rechtbank over een kwestie op het gebied van sociaal zekerheidsrecht (WWB). Vervolgens is appellant overleden.

De Raad heeft de erfgenamen tevergeefs op het laatste adres van appellant proberen te bereiken. De Raad heeft in de Staatscourant aankondiging gedaan van de nadere behandeling (art. 8:26 lid 2 Awb), waarop geen reactie is gekomen. De Raad verklaart het hoger beroep niet-ontvankelijk, omdat het processuele belang is komen te vervallen.

Instantie: Centrale Raad van Beroep

Datum uitspraak: 01-09-2015

ECLI: ECLI:NL:CRVB:2015:2966

Zaaknummer: 12/2183 WWB

Rechters: J.F. Bandringa

Wetsartikelen: 8:26 AWB

RECHTSPRAAK

Bestuursrecht. Hoger beroep niet-ontvankelijk door tussentijds overlijden appellant.

Appellant is bij de Raad in hoger beroep gegaan tegen een uitspraak van de rechtbank over een kwestie op het gebied van sociaal zekerheidsrecht (AWBZ). Vervolgens is appellant overleden.

De Raad heeft in de Staatscourant aan eventuele onbekende belanghebbenden het onderzoek ter zitting aangekondigd (art. 8:26 lid 2 AWB), waarop geen reactie is gekomen. De overledene heeft ook geen belang bij voortzetting van het geding. De Raad verklaart het hoger beroep niet-ontvankelijk, omdat het processuele belang is komen te vervallen.

Instantie: Centrale Raad van Beroep

Datum uitspraak: 26-08-2015

ECLI: ECLI:NL:CRVB:2015:2957

Zaaknummer: 12-6898 AWBZ

Rechters: J. Brand

Wetsartikelen: 8:26 AWB

RECHTSPRAAK

Afwikkeling agrarische maatschap en gift.

Vader oefende twee veeteeltbedrijven uit in maatschapsverband. Eén met kind C en één met de echtgenoot van kind E. Na het overlijden van vader en daarna van moeder, ontstaat een geschil met kind A over de afwikkeling van de maatschappen. A beroept zich in de nalatenschap van moeder op zijn legitieme portie.

C heeft na ontbinding van de maatschap registergoed verkocht waarvoor een meerwaardeclausule gold. A vordert afrekening van C op basis daarvan. De rechtbank verklaart A hierin niet-ontvankelijk. Er is – als al aan de voorwaarden van de meerwaardeclausule is voldaan – sprake van één vorderingsrecht op C, oftewel van een gemeenschap waarin de erfgenamen van vader en moeder gezamenlijk gerechtigd zijn. Van een derdenbeding, op grond waarvan elke deelgenoot afzonderlijk een eigen zelfstandig vorderingsrecht jegens C heeft, is volgens de rechtbank geen sprake. Aan de niet-ontvankelijkheid valt voor C niet te ontkomen door alsnog de vordering namens de gemeenschap in te stellen. Artikel 3:171 BW geeft een deelgenoot enkel de mogelijkheid om op eigen naam een rechtsvordering in te stellen ter zake van een vordering jegens een derde (niet-deelgenoot) (HR 8 september 2000, ECLI:NL:HR:2000:AA7043).

A stelt verder dat moeder een gift aan C heeft gedaan, door na vaders overlijden niet met C af te rekenen ter zake van de meerwaardeclausule. Het enkele feit dat moeder op de hoogte was van de vervreemding door C van het registergoed waar de meerwaardeclausule op zag, acht de rechtbank onvoldoende om een gift aan te nemen. Niet gebleken is dat moeder afstand heeft gedaan van een (eventueel) vorderingsrecht op C en zij was als (mogelijk) schuldeiser niet verplicht om tot opeising over te gaan.

A ziet tot slot giften gelegen in de overname van boerderijen door C en E. C heeft na ontbinding van de maatschap een boerderij tegen agrarische waarde overgenomen van vader. Volgens de rechtbank levert dit geen gift op, als partijen van deze lagere waarde zijn uitgegaan om een lonende exploitatie mogelijk te maken (HR 13 februari 2004, ECLI:NL:HR:2004:AN8172). Na vaders overlijden is uit zijn nalatenschap aan E een andere boerderij toegedeeld. Omdat A aan deze verdeling heeft meegewerkt en deze te zijnen bate of

schade heeft aanvaard, kan volgens de rechtbank in het midden blijven of in deze verdeling een gift schuil ging. De gezamenlijke erfgenamen van vader mochten erop vertrouwen dat A geen andere aanspraken meer geldend zou maken in verband met een (eventueel) te lage waardering van goederen.

Instantie: Rechtbank Noord-Nederland

Datum uitspraak: 26-08-2015

ECLI: ECLI:NL:RBNNE:2015:4128

Zaaknummer: C/17/136703 / HA ZA 14-364

Rechters: J.C.G. Leijten, J.E. Biesma en M. Sanna

Wetsartikelen: 3:171 BW en 7:186 BW

RECHTSPRAAK

***Voldoen van uitvaartkosten leidt niet tot zuivere aanvaarding.
Executeur kan erfgenamen toestemming geven om in eigen naam te
procederen.***

Moeder overlijdt in 2003, vader in 2014. Zij laten twee kinderen achter, A en B. Vader heeft zijn ongehuwde partner benoemd tot enig erfgenaam. Na vaders overlijden heeft de rechtbank kind A benoemd tot executeur in vaders nalatenschap.

In dit tussenvonnis is de vraag aan de orde of de partner vaders nalatenschap zuiver heeft aanvaard door gedragingen (art. 4:192 lid 1 BW). Dit is niet het geval als de partner slechts daden van beheer heeft verricht, zoals het voldoen van de kosten van de begrafenis (HR 22 mei 2015, ECLI:NL:HR:2015:1284), zelfs als deze met nalatenschapsgeld zijn betaald. De rechtbank stelt de kinderen in de gelegenheid te bewijzen dat andere gedragingen hebben geleid tot zuivere aanvaarding.

De partner stelt nog dat de kinderen niet-ontvankelijk zijn in hun vorderingen, omdat kind A executeur is en de erfgenamen in dezen moet vertegenwoordigen (art. 4:145 lid 2 BW). Volgens de rechtbank zijn beide kinderen wel ontvankelijk. Kind A is pas na het instellen van de onderhavige procedure tot executeur benoemd. Bovendien heeft kind A als executeur aan zichzelf en aan kind B door middel van een last toestemming gegeven om de procedure op eigen naam voort te zetten. De rechtbank volgt de partner niet in haar stelling dat het geven van een last zich niet verhoudt met de privatieve vertegenwoordigingsbevoegdheid van de executeur (art. 4:145 lid 2 BW). De slagvaardigheid van de executeur, die artikel 4:145 lid 2 BW beoogt te waarborgen, is in dit geval niet in het geding.

Instantie: Rechtbank Overijssel

Datum uitspraak: 05-08-2015

ECLI: ECLI:NL:RBOVE:2015:4121

Zaaknummer: C/08/163074 / HA ZA 14-514

Rechters: C. van de Lustgraaf

Wetsartikelen: 4:145 BW en 4:192 BW

RECHTSPRAAK

Inbreng van schenkingen. Formele benadering. Inbreng en ouderlijke boedelverdeling.

Vader en moeder zijn in gemeenschap van goederen gehuwd. Vader overlijdt in 2007. Zijn nalatenschap is verdeeld door zijn (horizontale) ouderlijkeboedelverdelingstestament (art. 4:1167 oud BW). Moeder overlijdt in 2011. Er zijn drie gezamenlijke kinderen. Boedelbeschrijvingen ontbreken in beide nalatenschappen.

Volgens kind A moet in de nalatenschap van moeder een gift aan kind B worden ingebracht. De rechtbank wijst dit af. Het gaat (mogelijk) om een gift in 1995 door alleen vader als formele schenker. De gift hoeft niet in moeders nalatenschap te worden ingebracht (formele benadering), ook al is deze via de huwelijksgemeenschap mede ten laste van haar gekomen.

Kind A kan van kind B ook geen inbreng in de nalatenschap van vader verlangen, zo lang de omvang van het erfdeel van kind B in vaders nalatenschap niet vaststaat. Kind B is bij de verdeling immers niet tot inbreng verplicht voor zover de waarde van de gift groter is dan zijn aandeel in de nalatenschap (art. 4:223 lid 2 BW jo. art. 68a Ow NBW, art. 139 Ow NBW). Het had op de weg van A gelegen om de waarde van de nalatenschap aan te geven. Daar komt bij dat door de ouderlijke boedelverdeling al een verdeling van vaders nalatenschap tot stand is gekomen, voor de kinderen resulterend in vorderingen op moeder.

Instantie: Rechtbank Midden-Nederland

Datum uitspraak: 05-08-2015

ECLI: ECLI:NL:RBMNE:2015:5764

Zaaknummer: C/16/360547 / HA ZA 14-42

Rechters: C. Karman

Wetsartikelen: 4:1167 oud BW, 4:223 BW, 7:186 BW, 68a Ow NBW en 139 Ow NBW

RECHTSPRAAK

Uitleg van executeursbenoeming. Wie is opvolger van notaris-executeur, welk loon is toegekend.

Erflater overlijdt in 1990 en heeft in zijn testament bepaald dat de door hem – bij codicil – te benoemen executeur geen 'wettelijk loon' zal ontvangen. In een codicil heeft hij notaris X 'of diens rechtsopvolger' aangewezen als executeur. Notaris X heeft de executele aanvaard. In 1996 defungeert notaris X als notaris en hij overlijdt kort daarop. De afwikkeling van de nalatenschap is dan nog niet voltooid.

De erfgenamen vorderen van de weduwe van notaris X en van de opvolger in zijn protocol rekening en verantwoording van het beheer van de nalatenschap. Het hof wijst beide vorderingen af.

De weduwe heeft geen bemoeienis met de nalatenschap gehad, anders dan dat zij het boedeldossier korte tijd onder zich had. Uit haar hoedanigheid van erfgenaam en executeur van notaris X, vloeit ook geen verantwoordingsverplichting voort.

Volgens het hof is de opvolger in het protocol van notaris X geen executeur geworden. Niet bij het defungeren van notaris X en ook niet bij zijn overlijden. Volgens het hof ligt het voor de hand dat met de bewoordingen 'of zijn rechtsopvolger' is bedoeld om een voorziening te treffen voor het geval van ontstentenis van notaris X bij het overlijden van erflater, dus voor aanvang van de executele. Het hof wijst ook op artikel 4:1062 lid 2 oud BW, voor de aanname dat notaris X de executele heeft voortgezet na zijn defungeren als notaris. Zou *wel* sprake zijn van benoeming van de opvolger, dan heeft hij de functie van executeur niet aanvaard. De overname van het protocol betekent ook niet dat de opvolger de functie van boedelnotaris van notaris X heeft overgenomen.

Een ander twistpunt betreft het executeursloon dat notaris X in rekening heeft gebracht bij de erfgenamen. Volgens het hof heeft erflater niet bepaald dat de executeur in het geheel geen recht op loon zou hebben. Enkel het wettelijk loon is uitgesloten. Kennelijk wilden erflater – een ervaren advocaat – en notaris X de onder oud erfrecht moeilijk werkbare regeling omtrent executeursloon buiten toepassing laten. Dat notaris X en erflater met elkaar bevriend waren,

acht het hof onvoldoende voor een andere uitleg.

Instantie: Gerechtshof Amsterdam

Datum uitspraak: 11-03-2014

ECLI: ECLI:NL:GHAMS:2014:800

Zaaknummer: 200.131.331-01

Rechters: A.S. Arnold, M.M.M. Tillema en P.F.G.T. Hofmeijer-Rutten

Wetsartikelen: 4:46 BW en 4:1062 oud BW